

РЕШЕНИЕ

№ 328

гр. Горна Оряховица , 04.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ в публично заседание на тридесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Николова-Петрова

при участието на секретаря Милена Гр. Димитрова като разгледа докладваното от Красимира Ив. Николова-Петрова Гражданско дело № 20204120101734 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявен е иск с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД.

Ищцата Д. Н. К. с ЕГН *****, с адрес : град Г.О., ул...., чрез пълномощника си – адв. Н.К. И. от ВТАК, твърди в исковата си молба, че ищцата е собственик на лек автомобил „Ауди А8” с рег. № ..., номер на рама Заявява, че на 14.08.2020 г. е настъпило ПТП - автомобилът бил паркиран пред дома на ищцата на ул. ..., когато друг автомобил - „Опел Корса” с рег. № .., при движение „назад” го блъска в предната част и му нанася материални щети. Посочва, че произшествието е обективизирано в двустранен протокол за ПТП от 14.08.2020г., от който се установяват водачите и собствениците на автомобилите, механизмът на ПТП и сключените застраховки на всеки от тях. Твърди, че виновният водач М. К. управлявала лек автомобил „Опел Корса” с рег. № ВТ ..., за който е била сключена с ответника задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука” с Полица № BG/11/119002563595, с период на валидност от 24.09.2019г. до 23.09.2020г. Сочи, че ответното дружество е надлежно уведомено от ищцата за настъпилото застрахователно събитие, като е регистрирало застрахователната претенция под № 14020100100073/14.08.2020г. Пояснява, че на 14.08.2020г. е извършен първоначален оглед на автомобила от представители на ответника и е извършен опис на констатираните щети,

след което е определен и допълнителен оглед, извършен след разглобяване на предната част на МПС-то, осъществен на 20.08.2020г. Заявява, че констатираните увреждания са описани от представител на ответника в Опис-заключение по щета № 14020100100073, като съобразно описите, извършени от застрахователя, са констатирани следните щети: 1. Основа пр. рег. номер; 2. Облицовка пр.броня; 3. Основа пр.броня; 4. Ляв и десен фар за мъгла; 5. Решетка предна броня; 6. Радиатор на климатик; 7. Рог предна част ляв и десен. Твърди, че с писмо с изх. № 1-5939/14.09.2020г. ответното дружество отказва да удовлетвори застрахователната претенция по заведената щета на основание чл.496,ал.2,б."б" от КЗ, което обуславя правния интерес на ищеца от воденето на настоящото производство.

Твърди, че на 08.10.2020г. е извършен технически преглед на автомобила в оторизиран сервиз, направена е калкулация на необходимия ремонт (части и труд), вследствие на ПТП-то. Посочва, че съгласно приложения към исковата молба контролен списък № 929249/08.10.2020г. на АМК - Велико Търново, стойността за възстановяване на застрахованото МПС е в размер на 3455,23 лв. Заявява, че съобразно разпоредбата на чл.493,ал.1 от КЗ, застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди, вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой, в това число и вредите, причинени на чуждо имущество (чл.493,ал.1,т.2 от КЗ). Сочи, че увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност”.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди „Застрахователно Акционерно Дружество Армеец” АД с ЕИК 121076907, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука” по полица № BG/11/119002563595, сключена с виновния водач, валидна към датата на застрахователното събитие, да заплати на Д. Н. К. сумата от 3455 /три хиляди четиристотин петдесет и пет/ лева, представляващи обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на застрахователното събитие по собственото й МПС, както и законната лихва върху тях считано от датата на увредата - 14.08.2020г., до окончателното изплащане. Моли съда да му присъди и направените по делото разноски, за които представя списък по чл.80 от ГПК.

В съдебно заседание, ищцата Д. Н. К., чрез пълномощника си – адвокат Н.К. И. от ВТАК, поддържа изцяло исковата молба. Излага съображения. Моли съда да уважи предявения иск в пълния му размер. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът „Застрахователно Акционерно Дружество Армеец” АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София 1000, ул. „Стефан Караджа” № 2, представлявано от изпълнителния директор М. П. ИВ., заедно с всеки един от останалите изпълнителни директори, чрез пълномощника си – юрисконсулт Е.П., депозира отговор на

исквата молба в срока по чл.131 от ГПК. Ответникът оспорва изцяло предявения срещу ЗАД „Армеец” АД иск по основание и по размер, като счита същия за допустим, но за неоснователен. Оспорва отговорността на ответното дружество по предявения иск. Счита, че не са налице всички нужни предпоставки за ангажиране отговорността на дружеството по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите” за вредите, които ищецът твърди да търпи.

Признава фактите, че е налице договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, полица № BG/11/119002563595, сключен между ЗАД „Армеец” и собственика на лек автомобил „Опел Корса” с рег. № BT 5667 BV, валидна към 14.08.2020г. – датата, на която се твърди, че е настъпило процесното пътнотранспортното произшествие.

Оспорва описания в исквата молба механизъм на произшествието и механизъм на настъпване на вредите. Оспорва причинно - следствена връзка между действията на застрахования в ЗАД „Армеец” водач на лек автомобил „Опел Корса” с рег. № BT 5667 BV и настъпването на твърдените в исквата молба увреждания по автомобила. Счита, че застрахованият в ЗАД „Армеец” водач, при управлението на лек автомобил „Опел Корса” не по своя вина е била поставена в невъзможност да избегне настъпването на пътнотранспортното произшествие, като не е нарушила виновно правилата за движение. Заявява, че отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” е функционално обусловена и тъждествена по обем с отговорността на деликвента, и застрахователят дължи обезщетение за вредите, ако и дотолкова, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увредените лица. Твърди, че тъй като в настоящия случай застрахованият в ЗАД „Армеец” по застраховка „Гражданска отговорност” не е отговорен за възникване на произшествието, то не може да бъде ангажирана и отговорността на неговия застраховател. Заявява, че към представените от ищцата документи е приложено нечетливо копие от извършения опис на щетите по автомобила. Сочи, че след извършения от експерти на ЗАД „Армеец” оглед е съставен опис, в който е посочено, че уврежданията по ляв и десен фар не са в причинно - следствена връзка с декларираното събитие. Поради това моли съда да задължи ищцата да поясни дали претендира обезщетение за ляв и десен фар на автомобила. Оспорва твърдението, че уврежданията по посочените детайли на лек автомобил „Ауди А8” с рег. № BT 4971 KP, изброени в исквата молба, са резултат от описаното в исквата молба събитие. Твърди, че е налице несъответствие между описания механизъм на настъпване на вредите и констатираните увреждания. Твърди, че описаните увреждания по изброените детайли са резултат от предходни събития и са били налични преди настъпване на декларираното от ищцата събитие. В условия на евентуалност, твърди, че за автомобил „Ауди А8” с рег. BT 5667 BV е бил сключен валиден застрахователен договор за „Каско на МПС” към датата на произшествието и описаните увреждания са били налични преди настъпване на декларираното в исквата молба събитие, за което са предявени претенции от ищцата и са били съставени описи. В условия на евентуалност, твърди също, че за репарирание на вредите, настъпили в резултат на декларираното събитие, ищцата е получила обезщетение по доброволна застраховка „Каско”, валидна към датата на

настъпване на събитието, предвид което не са налице основания за изплащане на обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“. В условията на евентуалност, оспорва размера на предявения иск, като счита същия за прекомерно завишен. Съгласно предвиденото в чл.499,ал.2 от Кодекса за застраховането, обезщетенията за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, приета с Наредбата по чл.504. Счита, че обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда, а претендираната от ищцата сума е в завишен размер и не съответства на действителните стойности на авточастите в страната и цената на труда по средни пазарни цени. В условията на евентуалност, твърди, че разходите за необходимия ремонт на увредения автомобил надвишават 70 на сто от действителната му стойност, предвид което е налице „тотална щета“ на МПС по смисъла на чл.390,ал.2 от КЗ. Поради това счита, че ако ищцовата претенция е основателна и автомобилът е увреден тотално, при определяне на дължимото обезщетение размерът на запазените части на автомобила следва да бъде приспаднал от стойността на определената главница.

В случай, че съдът счете претенцията на ищцата за основателна и автомобилът е увреден „тотално“, моли съда в диспозитива на решението да се отчете, че съгласно изискванията на КЗ определеното обезщетение следва да бъде изплатено след представяне на застрахователя на удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрация на моторно превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпила тотална щета, а претендираната лихва за забава не следва да се начислява.

В условия на евентуалност, прави възражение за недължимост на претендираната законна лихва от посочената от ищцата дата - 14.08.2020г. Сочи, че съгласно чл.409 от КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане на срока по чл.405 от КЗ. Счита, че лихвата не се дължи от датата на увредата, както е претендирана, а на основание чл.409 от КЗ е дължима след изтичане на срока по чл.405 от КЗ.

Намира предявения иск изцяло за неоснователен и недоказан. Сочи, че неоснователността на главния иск води до неоснователност и на акцесорния иск за лихва. Претендира за заплащане направените от ответника разноски в производството по делото, вкл. и юрисконсултско възнаграждение, изчислено съгласно чл.78,ал.8 от ГПК. В случай, че претендираният от ищеца адвокатски хонорар е над определения в Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум, счита, че същият е прекомерен и следва да бъде намален до предвидения в Наредбата минимум.

В съдебно заседание, ответникът „Застрахователно Акционерно Дружество Армеец“ АД град София, чрез пълномощниците си – юрисконсулт М. Р. и юрисконсулт Е.П., поддържа писмения отговор. Излага съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск

като неоснователен и недоказан. В случай на уважаване на исковата претенция, моли съда да не уважава същата в пълния ѝ размер. Моли съда да му присъди направените разноси по делото, за които представя списък по чл.80 от ГПК.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Безспорни по настоящото дело са фактите, че към датата 14.08.2020г. е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена между застраховател „ЗАД Армеец“ АД и собственика на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ВТ 5667 ВВ – М. К., съгласно полица № ВГ/11/119002563595. Тези факти се установяват и от приетите писмени доказателства - заверен препис от свидетелство за управление на МПС № 009940034, изд. на 06.06.2019г. от МВР-В.Търново, застрахователна полица за застраховки Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука № ВГ/11/119002563595 и контролен талон № 78216670 към нея, въпросник-предложение за сключване на застраховки Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука № ВГ/11/119002563595.

Видно от приетото писмено доказателство - заверен препис от двустранен констативен протокол за ПТП, в същия е удостоверено, че на 14.08.2020г., в 7.30 ч., на ул. „Сидер Войвода“, водачът М. К., родена на ...г., при паркиране, удря с теглича на управляваното от нея МПС - лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ВТ 5667 ВВ, лек автомобил „Ауди А8“ с рег. № ВТ 4971 КР, собственост на Д.К., родена на ...г., като от ПТП е настъпила щета по лек автомобил „Ауди А8“, описана като „цяла предна броня W 12“.

Съдът е приел за безспорни по настоящото дело фактите, че ищцата Д. Н. К. е предявила пред ответника „ЗАД Армеец“ АД писмена застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди – заявление за изплащане на обезщетение за вреди на МПС, получена от ответното дружество, въз основа на която е образувана ликвидационна преписка по щета с № 14020100100073/14.08.2020г.

Видно от приетото писмено доказателство - опис на щетите по претенция № 14020100100073 от 14.08.2020г., ответникът е извършил оглед на процесното МПС л.а. „Ауди А/“ на 14.08.2020г. и е дал опис на претенциите, както следва : основа пр рег номер - подмяна, боядисване; облицовка пр броня – ремонт, боядисване.

От приетите писмени доказателства – заверени преписи от опис-заключение по щета № 14020100100073 от 20.08.2020г., калкулация-ремонт номер 140-20-100 от 20.08.2020г. – 3 броя, както и електронен носител /диск/ със снимков материал, представен към отговора в отделен запечатан плик с прозрачен отвор отпред, се установява, че на 20.08.2020г. от „ЗАД Армеец“ АД гр. София е изготвен опис-заключение по процесната щета, както следва : „1. Фар ляв – Р, 2 н.ч., 2. Основа предна броня – П; 3. Решетка предна броня дясна – Р, 1 н.ч.; 4.

Облицовка предна броня след П о от Р 1,6 : -; 5. Фар за мъгла пр.десен – П – няма връзка със събитието; 6. Фар за мъгла пр.ляв – П – няма връзка със събитието; 7. Радиатор климатик – П; Рог ляв пр.част – Р, 2 н.ч.; 9. Рог десен пр.част – Р, 2 н.ч.“, вследствие на което застрахователят е калкулирал разходи за ремонт на обща стойност 2583,96 лв., а след приспадане на сумата от 1303,24 лв., представляваща „удръжки за самоучастие от общата сума“, разходите за ремонт възлизат на сумата от 1280,72 лв.

Видно от приетите писмени доказателства - калкулация-ремонт номер 929249 от 08.10.2020г. – 3 броя, контролен списък номер 929249 от 08.10.2020г. – 2 броя, в полза на ищцата е извършена калкулация на ремонтните дейности и тяхната стойност от АМК – Велико Търново, като изчислените от посочената фирма разходи за ремонт на увредения автомобил възлизат на 3455,23 лв.

Безспорни по делото са фактите, че с писмо изх. № 1-5939/14.09.2020г., „ЗАД Армеец“ АД е уведомил ищцата Д.К. на основание чл.496,ал.2,б.”б” от КЗ, че не е в състояние да удовлетвори претенцията ѝ по щета № 14020100100073. Видно от цитираното писмо, прието като писмено доказателство, застрахователят е изложил доводи, че от представените по щетата документи, изготвения снимков материал и на база експертното становище на ЗАД Армеец са установени несъответствия между описания механизъм на настъпване на вредите и документираните евруждания по л.а. „Ауди А8“, поради което счита, че събитието не се е състояло по начина, времето и мястото, посочени в двустранен констативен протокол от 14.08.2020г.

По делото не са спорни фактите, че до приключване на съдебното дирене ответникът не е изплатил на ищцата претендираното от нея обезщетение изцяло или частично.

Видно от показанията на свидетеля М.К. /майка на ищцата/, сутринта ѝ звъннали по телефона, че свекърва ѝ е много зле и тя тръгнала при нея. Свидетелката твърди, че на излизане, вместо да даде назад с колата, понеже адреналинът ѝ бил вдигнат, ударила колата на дъщеря си. Свидетелката слязла и погледнала - тегличът на нейната кола бил изкривен. Видно от показанията на св. К., същата видяла, че е ударила колата на дъщеря си, дала на преден и отишла при свекърва си, а след това съставили протокол с дъщеря си за случилото се. Свидетелката твърди, че автомобилът на ищцата стоял на тротоара постоянно, а нейният – „Опел Корса“, седял пред този на дъщеря ѝ на тротоара. Свидетелката К. заявява, че било сутринта между 7 и 8 часа, Д. не била в колата си. Посочва, че педи датата на инцидента нямало неизправности по колата на ищцата, само окачането ѝ нещо не било наред. Не може да каже защо в двустранния протокол е записала „при паркиране“. Твърди, че било при тръгване и е вярното е това, което казва в съда.

Видно от показанията на свидетеля А.Г. /познат на ищцата/, той бил до „Наско Пилето“, до ресторанта, около 7.15 часа, а в 7,30 трябвало да слезе приятелят му. Свидетелят не видял как е станало, но чул трясък; после видял, че червена „Корса“ дала леко напред, жената слязла и звъняла по телефона, погледнала „Аудито“. Видно от показанията на св. Г.,

той после разбрал, че „Аудито“ е било на Д.. Твърди, че то винаги си стои там на тротоара до „Наско Пилето“, отстрани на заведението. Счита, че преди инцидента колата пак била ниска. Свидетелят установява, че колите били на тротоара; било месец август.

Видно от заключението на приетата по делото САТЕ, извършена от вещото лице Н.Н., възможният механизъм за настъпване на щетите на л.а. „Ауди А8“ е удар между централната предна част на този автомобил и вертикално разположен цилиндричен предмет с диаметър около 50 мм., който би могъл да бъде и автомобилен теглич. От САТЕ се установява, че щетите, описани в съставения опис на щетите, с изключение на щетите по ляв и десен фар за мъгла, е възможно да са настъпили по времето, мястото и начина, описан в двустранен констативен протокол за ПТП от 14.08.2020г. Видно от заключението, пазарната стойност за ремонт и възстановяване на щетите по л.а. „Ауди А8“, вследствие на ПТП, регистрирано на 14.08.2020г., е 1306,40 лв.

Видно от заключението на приетата повторна САТЕ, по данни на ищцата, на 14.08.2020г. на ул. „Сидер Войвода“ до № 51, на северния тротоар е паркиран л.а. „Ауди А8“ с рег. № ВТ 4971 КР; при движение на заден ход към същото място се движи л.а. „Опел Корса“ с рег. № ВТ 5667 ВВ; вследствие на това се е получил контакт /удар/ между задната част на л.а. „Опел Корса“ и предната част на л.а. „Ауди А8“. От заключението на СТЕ се установява, че при извършени две измервания от вещото лице, при положение на току що спрял л.а. „Ауди А8“ и при паркиран през нощта, без да се движи този л.а., се явява разлика във височината на купето от най-ниската част на предната броня спрямо нивото на тротоара, около 9 см., като в първия случай белегът от удар върху контролния номер е в диапазон на около 44/45 см., а във втория случай – на 35/36 см. Видно от заключението, разстоянието от нивото на тротоара до нивото на топката на теглича на л.а. „Опел“ е в параметрите на около 35 см. От заключението на повторната САТЕ е видно, че пазарната стойност за ремонт и възстановяване на вредите по л.а. „Ауди А8“ : основа пр.рег.номер, облицовка предна броня, основа пр.броня, кондензатор климатик, пр.ляв рог предна част и пр.десен рог предна част, възлиза на 1578 лв. Видно от повторната САТЕ, действителната пазарна стойност на пострадалия л.а. „Ауди А8“ към датата на събитието е 12955 лв., а стойността на запазените части на автомобила непосредствено след ПТП е 11377 лв. Експертизата сочи, че видимата деформация по предната алуминиева основа на л.а. „Ауди“ кореспондира с формата и ориентацията, изразен във вертикална посока на конструкцията на теглича на л.а. „Опел“; при описания удар между л.а. „Опел“ /задната му част, теглича/ с предната част на л.а. „Ауди“, в контакт са влезли тегличът и предната броня на л.а. „Ауди“; по тази причина, вследствие по-ниската скорост на реализирания удар между двата л.а., не са се реализирали следи от деформации по задната броня на л.а. „Опел“.

Съдът приема заключенията на двете САТЕ като обективни и обосновани, но кредитира изцяло повторната САТЕ, като неоспорена от страните по делото и съответстваща на приетите писмени и гласни доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.498,ал.3 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД се явява допустим.

Разгледан по същество, предявеният иск е частично основателен досежно претендирания размер на обезщетението.

Съгласно чл.432,ал.1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380. Според чл.380,ал.1 от КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция.

Според чл.493,ал.1 от КЗ, застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. В тези случаи застрахователят покрива вредите, причинени на чуждо имущество /т.2/. Според чл.499,ал.2 от КЗ, при вреди на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда, като обезщетенията за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, приета с наредбата по чл.504 от КЗ.

В хода на производството по този иск, за да бъде уважен същият, следва да бъде установено кумулативното наличие на предвидените пет законови предпоставки, а именно : от една страна, наличието на валидно застрахователно правоотношение между ответника - застраховател и деликвента по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, а от друга страна е необходимо да се установят обстоятелствата, породили правото на увреждения да получи обезщетение по сключения договор за застраховка „Гражданска отговорност“ - елементите от фактическия състав на деликта - противоправно поведение, увреждане, причинна връзка между тях и вина на деликвента, като в областта на гражданската отговорност за вреди вината се предполага до доказване на противното. Съдът намира, че в хода на настоящото производство се установява наличието на горепосочените предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя „ЗАД Армеец“ АД гр. София.

Съдът намира за безспорно установено по делото наличието на изискуемата предпоставка за уважаване на иска - договорно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на делинквента с ответното застрахователно дружество за процесния период, като ответникът признава факта, че към датата на настъпване на застрахователното събитие - 14.08.2020г., е била налице валидна застраховка застраховка „Гражданска отговорност“, съгласно полица № BG/11/119002563595 от 05.09.2019г.,

сключена между застраховател „ЗАД Армеец” АД за лек автомобил „Опел Корса” с рег. № ВТ 5667 ВВ, управляван на процесната дата от М. К. /приложена по делото/, т.е. ответникът - застраховател е пасивно, материално правно легитимиран да отговаря по предявената искова претенция.

Съдът счита, че в процесния случай се установяват също настъпването на твърдяното от ищеца застрахователно събитие и елементите и от фактическия състав на деликта. Тъй като в отговора на исковата молба ответникът възразява против твърденията на ищеца в исковата молба, като твърди, че липсват доказателства относно действителното настъпване на ПТП, мястото, времето и механизмът на неговото настъпване, тежестта на доказване относно тези факти се възлага на ищцата. За доказване на тези свои твърдения, ищцовата страна ангажира писмени и гласни доказателства, изслушаните и приети от съда две САТЕ. От съвкупната преценка на ангажираните по делото доказателства – двустранен констативен протокол за ПТП от 14.08.2020г., опис на щетите по претенция № 14020100100073 от 14.08.2020г., опис-заключение по щета 14020100100073 от 20.08.2020г., писмо изх. № 1-5939/14.09.2020г., калкулации – ремонт и заключенията на кредитираните от съда САТЕ, съдът приема за установено, че в случая е настъпило твърдяното от ищцата застрахователно събитие, вследствие извършено виновно, противоправно деяние от водача на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ВТ 5667 ВВ – Марияна К., която не е изпълнила задълженията си, установени в чл.62 и чл.98,ал.2,т.2 от ЗДвП, да паркира в жилищната зона на гр. Горна Оряховица само на специално обозначените места и да не паркира на тротоара; в чл.40,ал.1 от ЗДвП - преди да започне движение назад, като водач на МПС да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, както и по време на движението си назад водачът непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, да осигури лице, което да му сигнализира за опасности /ал.2/; в чл.25,ал.1 от ЗДвП - като водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, в случая - да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението; в чл.20,ал.1 и ал.2 от ЗДвП, като водач на горепосоченото МПС, да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява, и при избиране скоростта на движението да се съобразява с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие, както и да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност за движението. Въз основа на цитираните доказателства се обосновава извод, че нарушавайки горепосочените норми, при движение назад по време на управление на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ВТ 5667 ВВ, в гр. Г.О., по тротоара на ул..., без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението и останалите паркирани МПС, преди да започне маневрата, без да наблюдава непрекъснато пътя зад превозното средство и без да се убеди дали той е свободен, на 14.08.2020г., около 7,30 часа, правоспособният водач Марияна Димитрова К. не

контролирала процесното МПС и допуснала да настъпи удар с паркирания на същия тротоар лек автомобил „Ауди А8“ с рег. № ВТ 4971 КР, респ. причинила е настъпване по този начин на ПТП с последици – щети на лек автомобил „Ауди А8“. Съдът счита, че деянието е извършено виновно от водача М.К., като в случая презумпцията по чл.45,ал.2 от ЗЗД не е оборена от страна на ответника с никакви годни доказателства по настоящото дело.

Съдът счита, че цитираните по-горе писмени и гласни доказателства, кореспондиращи напълно на заключението на повторната САТЕ, поотделно и в тяхната логическа последователност и взаимосвързаност, очертават и потвърждават изложената от ищцовата страна фактическа обстановка и установяват по безспорен начин, че процесният лек автомобил „Ауди А8“ е увреден при ПТП, настъпило внезапно на 14.08.2020г., на улица ...в гр. Г.О., в близост до № .., като където този лек автомобил е престоявал паркиран на тротоара. Наред с това, от заключението на неоспорената от двете страни повторна САТЕ се обосновава и изводът, че вероятният механизъм на настъпване на ПТП и щетите по л.а. „Ауди А8“ с рег. № ВТ 4971 КР, е възможно да е този, описан в двустранен протокол за ПТП от 14.08.2020г., по времето, мястото и по начина, посочени в протокола, при удар с теглича на л.а. „Опел Корса“ в предната броня на пострадалия автомобил, но само, ако л.а. „Ауди А8“ е бил със свалено окачване /спуснато положение на въздушните възглавници/, като вероятно става въпрос за управление на заден ход, с отвлечено внимание и недостатъчна концентрация при управление на л.а. „Опел Корса“ от страна на водача М.К.. В тази връзка, повторната САТЕ удостоверява по категоричен начин, че процесният л.а. „Ауди А8“ разполага със система на въздушно окачване, като при запалване на двигателя компресор надува възглавниците /гумени цилиндри, монтирани на всяко едно от четирите колелета/ и височината на купето достига заводските настройки, но след продължителна експлоатация на автомобила тези въздушни възглавници се амортизират и при продължително паркиране изпускат, което води до снижаване на купето на автомобила. Съдът кредитира изцяло заключението на повторната САТЕ в тази нейна част, тъй като така изнесените данни се потвърждават от реално извършени измервания от вещото лице на процесния л.а. „Ауди А8“ в положение на току що спрял автомобил и след като същият автомобил е престоял паркиран през нощта, без да се движи, при което действително се установява разлика във височината на купето от най-ниската част на предната броня спрямо нивото на тротоара, около 9 см., като в първия случай белегът от удар върху контролния номер би бил в диапазон на около 44/45 см., а във втория случай – на 35/36 см. При тези факти, съдът счита, че въз основа на проведените от вещото лице изследвания и даденото от него с повторната САТЕ заключение, се подкрепят и твърденията на ищцовата страна за настъпване на удар между теглича на л.а. „Опел Корса“, управляван на 14.08.2020г., около 7,30 часа, от водача М.К., и паркирания на тротоара зад него л.а. „Ауди А8“, в областта на предната броня, върху предния контролен номер на този автомобил, като след престоя му през нощта и снижаване купето на автомобила вследствие изпускане на въздушните възглавници, разстоянието от нивото на тротоара до наличните следи от удар върху цифра 4 от контролния му номер е около 35/36 см. и кореспондира изцяло с измереното разстояние

от нивото на тротоара до нивото на топката на теглича на л.а. „Опел“, което е около 35 см. Не на последно място, приетата и неоспорена от страните повторна САТЕ кореспондира и на заключението на първоначално изготвената и приета по делото САТЕ, видно от която в случая се касае за удар между централната предна част на л.а. „Ауди А8“ и вертикално разположен цилиндричен предмет с диаметър около 50 мм., който би могъл да бъде и автомобилен теглич. Приетата и неоспорена повторна САТЕ кореспондира и на останалите писмени и гласни доказателства, които, преценени заедно и поотделно, в своята логическа взаимосвързаност и последователност, установяват гореописаните факти относно времето, мястото, причините и механизмът за настъпване на ПТП, съответстващи на фактическите твърдения, изложени в исковата молба.

При тези обстоятелства, съдът приема за безспорно установено в настоящото производство, че в случая е настъпило твърдяното от ищцата застрахователно събитие, причинено от осъществено противоправно деяние, в случая – чрез действие, но не от ищцата, в качеството ѝ на водач на МПС, а от друго лице – водачът на застрахования л.а. „Опел Корса“ М.К., която е допуснала цитираните по-горе нарушения на ЗДВП, вследствие на което е настъпил удар между теглича на л.а. „Опел Корса“, управляван от виновния водач, и предната част на лек автомобил „Ауди А8“. По този начин, виновното лице М.К. е осъществила деяние, от което са настъпили имуществени вреди на паркирания л.а. „Ауди А8“, собственост на ищцата Д.К., представляващи деформации на предна броня, на решетка на предна броня дясна, на основа на преден регистрационен номер, повреда на кондензатор /радиатор/ климатик, както и рог ляв предна част и рог десен предна част.

В тази връзка, съдът намира за неоснователни, необосновани и непочиващи на доказателствата по делото възраженията на ответната страна, че липсват доказателства за механизма на ПТП и за наличието на причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и причинените щети за увредения лек автомобил, за които ответникът възражава да са били налични преди датата 14.08.2020г. Въз основа на приетата по делото и неоспорена от ответника повторна САТЕ, се обосновава категоричен извод, че в случая именно в резултат на удара между теглича на л.а. „Опел Корса“ с рег. № ... и предната част на л.а. „Ауди А8“ с рег. № ..., са увредени горепосочените части на втория автомобил, като е налице причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и причинените щети на процесното МПС. Този извод на съда се подкрепя и от всички писмени и гласни доказателства, цитирани по-горе и неопровергани от ответното дружество с други годни доказателства по делото. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че ответникът не твърди никакви факти относно конкретни действия от страна на ищцата, които да са причинили вредоносния резултат, нито доказва наличието на такива, както и не ангажира никакви годни доказателства за удостоверяване на реализиране от страна на собственика на увредения лек автомобил на поведение, което да е обусловило настъпване на имуществените вреди. Наред с изложеното, ответникът не ангажира никакви годни доказателства за удостоверяване на твърдените в писмения отговор факти, че за л.а. „Ауди А8“ е била налице сключена валидна застраховка „Каско на МПС“ към датата на произшествието, по която ищцата да е получила парично

обезщетение за процесните имуществени вреди, като факт, изключващ отговорността на застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за л.а. „Опел Корса“. С оглед на изложеното, приетите писмени и гласни доказателства, както и заключението на повторната САТЕ, обосновават категоричен извод, че е налице причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и причинените щети на процесния л.а. „Ауди А8“ с рег. № ВТ 4971 КР, като от експертизата се установява, че единствено вредите, представляващи повреди на ляв фар и повреди на ляв и десен фар за мъгла, не са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Предвид изложените съображения, съдът счита, предвид безспорно установеното по делото настъпване на застрахователно събитие, при което и съгласно чл.432,ал.1 от КЗ във вр. чл.380 от КЗ, в уговорения срок ответникът - застраховател е длъжен да плати на увреденото лице Д.К. застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност – каквито хипотези в случая не се установяват от събраните по делото доказателства.

На следващо място, от заключението на повторната САТЕ, се установява по безспорен начин размерът на обезщетението, което „ЗАД Армеец“ АД гр. София дължи на увреденото лице за причинените му имуществени вреди, а именно : обезщетение в размер на 1578 лв., представляващо стойността на необходимите дейности по отстраняването на вредите и закупуването на необходимите нови части, както и съответното овехтяване /отстъпка/, считано към датата на настъпване на застрахователното събитие – 14.08.2020г. При тези данни, след като съобрази заключението на повторната САТЕ, съдържащо данни, че от гледна точка на безопасността на движение и управление на МПС, ремонтът и отстраняването на настъпилите вреди на процесния л.а. „Ауди А8“ с рег. № ВТ 4971 КР са необходими, съдът намира за основателна и доказана претенцията на ищцата за изплащане на дължимото застрахователно обезщетение от ответника на увреденото лице.

От приетите писмени доказателства /ликвидационна преписка по щета с № 14020100100073 от 14.08.2020г., писмо изх. № 1-5939/14.09.2020г./, се установява по несъмнен начин и фактът, че ответникът – застраховател не е изпълнил задължението си да изплати дължимото застрахователно обезщетение в размер на 1578 лв. на увреденото лице Д.К., като този факт не се оспорва и ответника, който се домогва да докаже в производството недължимост на претендираното от ищцата обезщетение.

Не на последно място, от приетите писмени доказателства, съдържащи се в преписка по претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, въз основа на която е образувана ликвидационна преписка по щета с № 14020100100073 от 14.08.2020г., в случая се установява изпълнение на изискванията, установени в чл.380,ал.1 от ГПК от страна на ищцата, а именно : като лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, да отправи към ответника-застраховател писмена

застрахователна претенция и да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случаите на възстановяване в натура.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът приема, че по делото са доказани всички необходими предпоставки, за да бъде уважен искът с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД. С оглед изложеното по-горе и въз основа на заключението на повторната САТЕ, неоспорена от двете страни, съдът определя претърпените от ищцата имуществени вреди в размер на сумата от 1578 лв. Предвид основателността на исковата претенция основателна е и претенцията за лихва. Същата, съобразно правилото на чл.497,ал.1 от КЗ, с оглед датата на получаване на писмена застрахователна претенция от застрахователя на 14.08.2020г., е дължима считано с изтичане на срока по чл.497,ал.1,т.1 от КЗ, в случая от 30.09.2020г., възприета от съда като по-ранната от двете дати, настъпила след изтичането на срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106,ал.3 от КЗ, които са били представени от ищцата към датата 14.09.2020г., когато е изготвено становище и е изпратен отговор от ответника-застраховател до Д.К., като лихвата е дължима до изплащане на вземането.

Наред с това, с оглед приетото и неоспорено от страните заключение на повторната САТЕ и определената с него пазарна стойност на реално причинените на ищцата имуществени вреди, предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен като такъв за горницата от уважения размер на обезщетението - 1578 лв., до пълния предявен размер от 3455 лв.

При този изход на делото и на основание чл.78,ал.1 от ГПК, се явява основателна претенцията на ищцата за присъждане на направените по делото разноски за платена държавна такса /138,20 лв./, за възнаграждения на вещи лица /общо 450 лв./ и за платено адвокатско възнаграждение /450 лв./, общо 1068,20 лв., които следва да се възложат в тежест на ответника съразмерно на уважената част от иска, а именно – в размер от 491,37 лв.

На основание чл.78,ал.3 и ал.8 от ГПК, основателна се явява и претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на вещо лице /150 лв./, за издаване на съдебни удостоверения /50 лв./, както и за юрисконсултско възнаграждение – /400 лв./, общо 600 лв., които следва да се възложат в тежест на ищцата съразмерно на отхвърлената част от иска, а именно – 324 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО АРМЕЕЦ” АД с

ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София 1000, ул. „Стефан Караджа” № 2, представлявано от изпълнителния директор М. П. ИВ., заедно с всеки един от останалите изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ** на **Д. Н. К. с ЕГН *******, с адрес: ..., **СУМАТА** от **1578 лв. /хиляда петстотин седемдесет и осем лева/**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност”, сключена със застрахователна полица № BG/11/119002563595 от 05.09.2019г. на „ЗАД Армеец” АД за лек автомобил „Опел Корса” с рег. № ВТ 5667 ВВ, управляван от правоспособния водач М.Д.К., родена на ..., за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Ауди А8” с рег. № ВТ 4971 КР, собственост на Д. Н. К. с ЕГН ***** , от ПТП, настъпило на 14.08.2020г. на ул. „Сидер Войвода“ пред № 51, в гр. Горна Оряховица, около 7,30 часа, причинено виновно от водача на лек автомобил „Опел Корса” с рег. № ВТ 5667 ВВ – М.Д.К., заедно със **законната лихва** върху тази сума, считано от 30.09.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.498,ал.3 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД, предявен от Д. Н. К. с ЕГН ***** , с адрес : град Г.О. ул...., чрез пълномощника си – адв. Н.К. И. от ВТАК, против „Застрахователно Акционерно Дружество Армеец” АД град София, за разликата от присъдения размер на обезщетението от 1578 лв. до пълния предявен размер от 3455 лв., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО АРМЕЕЦ” АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София 1000, ул. „Стефан Караджа” № 2, представлявано от изпълнителния директор М. П. ИВ., заедно с всеки един от останалите изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ** на **Д. Н. К. с ЕГН *******, с адрес: град Г.О., ул..., **СУМАТА** от **491,37 лв. /четиристотин деветдесет и един лева и тридесет и седем стотинки/**, представляваща направените по делото разноси за платена държавна такса, за възнаграждения на вещи лица и за платено адвокатско възнаграждение /общо 1068,20 лв./, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА Д. Н. К. с ЕГН *****, с адрес: град Г.О. ул..., **ДА ЗАПЛАТИ** на **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО АРМЕЕЦ” АД с ЕИК 121076907**, със седалище и адрес на управление : град София 1000, ул. „Стефан Караджа” № 2, представлявано от изпълнителния директор М. П. ИВ., заедно с всеки един от останалите изпълнителни директори, **СУМАТА** от **324 лв. /триста двадесет и четири лева/**, представляваща направените по делото разноси за призоваване на възнаграждение на вещо лице, за издаване на съдебни удостоверения и за юрисконсултско възнаграждение /общо 600 лв./, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновски Окръжен съд, в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните по делото.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____